

чудена за разумността, за послушаніето и за наклонността на Рута, и рече: „Азъ щѣ възнаградѣ пріятелството ти, и щѣ ти дамъ сръдство, та да се обогатимъ. Воосъ е нашъ сродникъ, и той ще се ожени за тебе: иди тази вечеръ на гумното, дѣто ще той да лѣгне, и лѣгни при краката му и той ще ти каже какво трѣбва да правишь.“ Руть послуша свѣтъръкъ си; а Воосъ, като се събуди посрѣдъ нощъ, смая се, че видѣ една женѣ лѣгнала при краката му. Руть му каза: „Вый знаете, господине, че азъ съмъ ви роднина и че споредъ закона, вый трѣбва да се ожени за мене.“ Воосъ и отговори: „Наистина, дѣщерко, ты се показвашъ да си твърдѣ разумна, защото не си избрала за мъжъ никого между момцытъ, а си избрала единъ старецъ. Истина е че азъ съмъ ти сродникъ, но има другъ единъ чловѣкъ, който е по-ближенъ сродникъ отъ мене; той ако се отрече да ви земе както що го изискува законътъ, тогава щѣ тя зема азъ, защото сичкыйтъ свѣтъ знае че ты си благодѣтелна.“ На утрешния день, Воосъ сѣдна прѣдъ градскытъ врата, и като зѣ десетъ свидѣтели отъ старцытъ на народа, каза томува чловѣку, който бѣше по-ближенъ сродникъ отъ него. „Ноемъ си продава мъжевото наслѣдство; виждѣ ако обичашъ да купишь и да се оженишь за Руть, та да роди дѣца на покойныйтъ ти сродникъ.“ Чловѣкътъ му отговори: „Азъ се отричамъ и отъ наслѣдството и отъ женѣтъ.“ Въ сѣщо врѣме, той изу споредъ обичая общата си, защото туй бѣше знакъ, че той се отричаше отъ наслѣдството на покойния. Воосъ зѣ общата и се ожени за Руть; и сичкитъ хора извикахъ: „Бѣди благополученъ съ тази женѣ, и Богъ нека ѣе благослови както благослови Рахела и Лія.“